

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 6 grudnia 2013 r.

Poz. 7004

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.2.54.2013.22 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 6 grudnia 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r., poz. 594 ze zm.)

wskazuje

iż Uchwała Nr XL/328/2013 Rady Gminy Ostrów Wielkopolski z dnia 29 października 2013 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zespołu zabudowy w centralnej części wsi Czekanów w gminie Ostrów Wielkopolski **została wydana z nieistotnym naruszeniem prawa.**

Uzasadnienie

Rada Gminy Ostrów Wielkopolski miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla zespołu zabudowy w centralnej części wsi Czekanów w gminie Ostrów Wielkopolski uchwaliła na sesji w dniu 29 października 2013 roku. Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 6 listopada 2013 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594, 645) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647, 951, 1445; z 2013 r., poz. 21, 405), w związku z Uchwałą Nr XIII/93/2011 Rady Gminy Ostrów Wielkopolski z dnia 30 września 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla zespołu zabudowy w centralnej części wsi Czekanów w gminie Ostrów Wielkopolski, po stwierdzeniu zgodności projektu planu miejscowego z ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Ostrów Wielkopolski”, przyjętego Uchwałą Nr XI/78/2011 z dnia 21 czerwca 2011 r. i zmienionego Uchwałą Nr XXXV/276/2013 z dnia 28 marca 2013 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

W § 1 ust. 4 pkt 3 przedłożonej do oceny Uchwały Rada Gminy zawarła definicję „kategorii terenu”. Odnosząc się w tejże definicji do terenów dróg, omyłkowo powołano się na § 9 zamiast § 10 Uchwały. Uchybienie to nie stanowi jednak naruszenia zasad i trybu sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.). Tym samym nie jest ono przesłanką do unieważnienia Uchwały na podstawie art. 28 ust. 1 ww. ustawy.

W ocenie organu nadzoru wskazane uchybienie narusza zasadę przyzwoitej legislacji, która znajduje oparcie w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z ustalonymi poglądami doktryny oraz linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego elementem zasady demokratycznego państwa prawnego jest właśnie zasada przyzwoitej legislacji. Zasada ta obejmuje między innymi wymóg określoności przepisów,

które muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. Z tak ujętej zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie pod względem językowym i logicznym. Wymóg jasności przepisów oznacza także nakaz tworzenia przepisów zrozumiałych dla ich odbiorców, adresatów norm prawnych. Oczekują oni od racjonalnego ustawodawcy stanowienia takich norm prawnych, które nie będą budzić wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Również w orzecznictwie sądowo administracyjnym wielokrotnie podkreślany jest pogląd, iż uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 czerwca 1995r.; sygn. akt SA/Gd 2949/94, OwSS 1996/3/91).

Należy podkreślić, że z konstytucyjną zasadą przyzwoitej legislacji korespondują przepisy Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100, poz. 908). Zgodnie z § 143 załącznika do ww. Rozporządzenia, określone w tym przepisie zasady znajdują odpowiednie zastosowanie do aktów prawa miejscowego. Katalogiem tym co prawda nie została objęta zasada wyrażona w § 156 ust. 2 jednakże zawiera ona istotną w omawianej sprawie wskazówkę dotyczącą formułowania w akcie normatywnym przepisów odsyłających, a mianowicie: „Jeżeli odesłanie stosuje się tylko ze względu na potrzebę osiągnięcia skrótości tekstu, w przepisie odsyłającym jednoznacznie wskazuje się przepis lub przepisy prawne, do których się odsyła”. W kwestionowanym przepisie Uchwały takiej „jednoznaczności” odesłania zabrakło.

Z uwagi jednak na fakt, iż wskazane uchybienie nie utrudnia interpretacji zapisów przedmiotowego planu miejscowego, należy zakwalifikować je jako nieistotne naruszenie prawa.

Mając na uwadze powyższe organ nadzoru nie stwierdził nieważności przedmiotowej Uchwały, a jedynie ograniczył się do wskazania, iż została ona podjęta z naruszeniem prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie: Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone w terminie 30 dni od jego doręczenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek